

[Morten Lange.]

blive trist, hvis vi pludselig skulle til at have en efterbetalingsordning også på denne konto, når de opdager, at de er blevet snydt.

Så vidt det kan ses, vil særlig indkomstskat ved salg af fast ejendom, hvis de her foreslåede regler bliver til lov, kun skulle svares, hvor lavt vurderet gartneri- eller landbrugsjord overgår til bymæssig bebyggelse. Vi indrømmer, det er vigtige områder, men alligevel — det var nu ikke tanken med loven, da den blev vedtaget i 1960, at den kun skulle gælde, hvad man kunne kalde Køge Bugt-agtige fortjenester. Det forekommer også ganske pudsigt og efter min opfattelse selvmodsigende, at ministeren foreslår disse kæmpefradrag, når vurderingen skal bruges som købesum og vurderingen efter loven skal være værdien i handel og vandel undtagen for landbrugsjord uden for byudviklingsområder, hvor særlige vurderingsregler gælder.

Det har her været fremført af de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti, at selv disse beskedne forslag går alt for vidt, og jeg vil da i hvert fald nævne et område, hvor jeg vil mene at de eksempler, man dér fremdrager, næsten uhyggeligt viser, at vi trænger til en lov, der er skarpere end denne. Nu får vi nævnt som eksempel, at fredningsstatningerne skulle da i hvert fald fritages. Ja men fredningsstatninger turde dog netop være noget, som vi her i tinget forgæves, men egentlig ikke i grov uenighed har prøvet på at få ram på som værende alt for høje i forhold til, hvad et rimeligt fredningstilsvær ville være. Hvis de også skal fritages, så bliver det et interessant cirkus, at vi overhovedet har en sådan lov.

Nå, men forudsætningerne, hvorunder disse bemærkninger er fremsat, holder ganske vist egentlig ikke stik, for finansministeren har jo i sin fremsættelse udtrykkelig erklæret, at hans forslag kun er ment som et forhandlingsoplæg med henblik på de krav om lempelser, der er fremført af venstre og de konservative i foråret, idet han venter på de forslag eller den skitse til forslag om en såkaldt frigørelsesafgift, som de to partier med — sådan har vi forstået det — embedsmandsassistance skulle prøve på at udarbejde. I sit forhandlingsoplæg går finansministeren altså de to partier i møde,

tilbyder på forhånd at strække sig meget langt, tilkendegiver med andre ord, at han er villig til på det nærmeste at føre VK-politik på dette område, og han stræber efter et trekantet forlig, hvorved de radikale og de uafhængige vil hænge på af frygt for ellers at miste ejendomsbesidderes stemmer. Vi er ikke blevet meget klogere af, hvad vi har hørt i dag om dette forhandlingsoplæg. Vi har jo ikke fået en eneste klarørende bemærkning fra venstre og de konservative; vi har fået henvisning til den berømmelige skitse, som efter min mening ikke har gjort nogen af os klogere, men måske det kommer, når vi nu langt om længe kan få kortene på bordet i et udvalg, men lidt mere vejledning end den, der er givet her om de ædle principper, man mener man kan forvalte, havde det nu været helt rimeligt at få.

Nå, men lad os udtrykke håbet om, at vi får det. For mon jeg udtrykker mig meget forkert, når jeg siger, at socialdemokratiet som sådant ikke sagde ja til efter valget at overtage regeringsmagten, for at en socialdemokratisk regering skulle føre VK-politik? Jeg tror ikke, det var meningen; jeg tror ikke, det var derfor, de sagde ja. Det er jo muligt, og det vil i hvert fald ikke overraske, at den højtærede statsminister har en sådan hensigt eller var villig hertil, da han dannede sin regering; og lovforslaget om den særlige indkomstskat tyder jo uægteligt i den retning.

Hvad det end tyder på, så kan der nok påregnes medarbejde fra vor side i folketinget og i udvalget, men det skal være til forbedring af loven og ikke til yderligere udvanding. Sådan som det ligger, trænger vi til en lov med et helt anderledes skarpt sigte. Vi har under valgkampen fra tid til anden diskuteret de store fortjenester på jordspekulation o. s. v. Vi har hørt dem almindeligt fordømt; vi har hørt dem almindeligt fordømt af bogstavelig talt alle partier, der arbejder politisk i dette land. Nu er valget overstået, og det kan ikke nytte noget, at man for at undgå en hvilken som helst mulighed for, at der måske skulle være en lille urimelighed over for et eller andet menneske et eller andet sted, slet ikke tør gå i gang med en lovgivning på dette område, hvor store arbejdsfri fortjenester bliver skovlet i lommerne på folk.